

[Helge Sander]

forbindelse med årsskiftet, altså ændringsforslag om periodiseringen.

Fjerde ulykke fremstod straks efter nytår, da regeringen måtte erkende, at der var problemer i forbindelse med indekskontrakterne.

Vi har så her et lovforslag, som set fra indekskontraktindehavernes side selvfølgelig er såre fornuftigt. Regeringen har selvfølgelig også kunnet se, at det ellers ikke ville være muligt at opfylde de kontrakter, som de forskellige har indgået med staten for en snes år siden, men i Venstre undrer vi os meget over, at man ikke ved samme lejlighed kigger på kapitalpensionsområdet. Når nu man erkender ulykken det ene sted, hvorfor så ikke erkende den femte ulykke og undgå at skulle komme tilbage igen?

Derfor vil vi under udvalgsarbejdet fokusere meget på kapitalpensionsområdet. Vi kan ikke se, at det ikke skulle være fornuftigt, at man også giver mulighed for, at der kan ske kompenserende indbetalinger for så vidt angår indekskontrakter på tilsvarende måde, som det nu sker ifølge dette lovforslag.

Alt i alt afventer vi, hvad der vil ske under udvalgsarbejdet, og vi har en meget stor forventning om, at regeringen også vil kigge på den del af området, da vi synes, det vil være såre fornuftigt. Ellers risikerer regeringen i hvert fald at få skudt i skoene, at man kun tager sig af indeksområdet, fordi man dér selv har fingrene i klemme på grund af de kontrakter, der er indgået imellem staten og indekskontraktindehaverne.

Lad os også få kapitalpensionsområdet med; det vil være det mest naturlige, og alt andet ville være ganske urimeligt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det mest fjollede var, at man overhovedet lavede disse ordninger i 1971, for det er fjollet, at staten kan lave nogle ordninger, der er dyrtidsregulerede, når man har taget dyrtidsreguleringen væk fra alt andet.

Men o.k., de er lavet, og så er vi selvfølgelig enige i, at man ikke skal snyde folk. Derfor vil vi også se med forholdsvis milde øjne på det under udvalgsarbejdet, for vi kan ikke være bekendt, at hvis dette ikke bliver justeret, er regeringen kommet til at lave love med tilbagevirkende kraft – og endda tilbagevirkende på den måde, at der bliver tale om en forringelse; så der må naturligvis rettes op på det her.

Når det er sagt, vil jeg godt sige lidt om, hvordan man har lavet denne bruttolicering.

Vi er ikke i princippet imod den – og det ved skatteministeren og de øvrige partier også – men vi er imod den, når vi ser, at den efter vores mening rammer helt utilsigtet. På de breve, som vi får fra pensionister, der har en lille skilling, som en stor virksomhed har sparet op i en eller anden fond, f.eks. Politikens Fond, hvorfra man får et lille månedligt beløb udbetalt, kan vi se, at de får et hak. Det synes vi ærlig talt er urimeligt, og den sag vil jeg i al fald gerne dyrke under udvalgsbehandlingen.

Jeg har fået nogle svar fra skatteministeren, for jeg har rejst problemstillingen, men jeg vil altså godt have, at vi får en snak om, hvorvidt der kan gøres et eller andet.

Med de ord vil jeg sige, at vi stort set støtter forslaget, men at vi altså godt vil have lidt mere med.

Poul Nødgaard (FP):

Denne lille minilov har vi også set på i vores folketingsgruppe, og jeg har ved den lejlighed sagt, at det også er en af de love, vi skal have bragt på plads i relation til den skattereform, der nu er vedtaget. Jeg vil også sige, som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, at det måske havde været rart, hvis mange af disse ekstra lovforslag, der fremsættes på grund af skattereformen, allerede var blevet lagt på bordet, dengang vi vedtog den.

Lad det nu ligge; der har sikkert været travlt med så meget andet. Nu foreligger lovforslaget, og Fremskridtspartiet kan ikke se andet, end at det må være både ret og rimeligt, at vi får disse ting justeret, således at de, der har arbejdsgiverbetalte indekskontrakter, naturligvis ikke får ringere indekskontrakter end dem, der selv betaler. Vi kan altså sådan set helt og holdent gå ind for lovforslaget og vil arbejde positivt på det.

Vi havde et enkelt spørgsmål til skatteministeren, der repræsenterer regeringen i dag:

Der er også en hel del – vi kalder dem i Fremskridtspartiet småsparere – som har nogle ordninger, der tenderer mod pensionsordninger, hvor man også trækker 5 pct. Det er da muligt, at da man i sin tid skruede denne ordning sammen mellem arbejdsgivere og ansatte, blev »pension« ikke nævnt direkte. Men i hvert fald er det en kendsgerning, at mange ar-